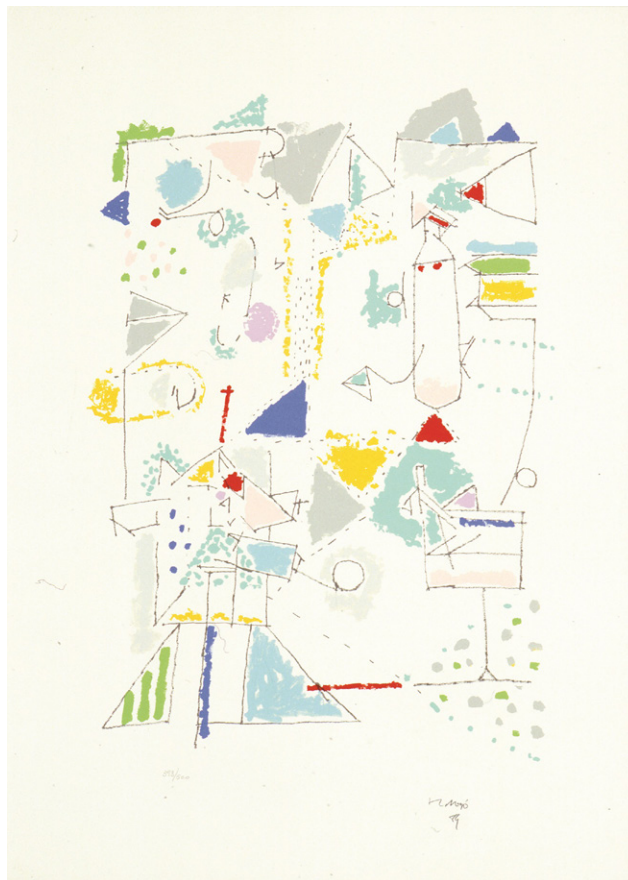

MUA. Museu de la Universitat d'Alacant

PEÇA DESTACADA

PIEZA DESTACADA

Cavallets

Serigrafia, 1989

Manuel Hernández Mompó

(València, 1922-Madrid, 1992)

Hernández Mompó és un dels autors més personals dins l'evolució pictòrica valenciana del segle XX. Un dels conceptes clau per a descriure la seua obra atén al nom de la llum, tant si l'entendem en la seua dimensió purament física com en la metafòrica. A aquesta se sumen les grafies, els gestos, els traços subtils i, sobretot, el pes de la cultura mediterrània, els seus influxos marins, aeris i, efectivament, lluminosos.

L'artista sintetitza el treball en frases com: "Vull mostrar en una superfície plana tot allò VIU del normal i quotidià. I construir amb la meua obra un món sa i positiu. [...] Done sempre molta importància al COLOR perquè pense que l'impacte d'un ambient es deu a aquest"; "Partisc de la puresa de les pintures infantils"; "No concrete una escena, suggerisc"; "Quan pinte em trobe molt prop del rumor hábitat".

Tiovivo

Serigrafia, 1989

Manuel Hernández Mompó

(Valencia, 1922-Madrid, 1992)

Hernández Mompó es uno de los autores más personales dentro de la evolución pictórica valenciana del Siglo XX. Uno de los conceptos clave para describir su obra atiende al nombre de la luz, tanto si la entendemos en su dimensión puramente física como en la metafórica. A ella se suman las grafías, los gestos, los trazos sutiles y, sobre todo el peso de la cultura mediterránea, sus influjos marinos, aéreos y, efectivamente, luminosos.

El artista sintetiza su trabajo en frases como: "Quiero mostrar en una superficie plana, todo eso VIVO de lo normal y cotidiano. Y construir con mi obra un mundo sano y positivo. (...) Doy siempre gran importancia al COLOR pues pienso que el impacto de un ambiente se debe a él"; "Yo parto de la pureza de las pinturas infantiles"; "No concreto una escena, sugiero"; "Cuando pinto me encuentro muy cerca del rumor habitado".

MUA. Museu de la Universitat d'Alacant**Proposta didàctica:**

Et proposem realitzar l'abstracció d'una experiència que hages viscut i que estiga molt carregada d'emocions. Tu tries treballar amb l'alegria, la soledat, la tristesa, l'amor... Per a això, ací van alguns consells del pintor francès G.P. Seurat (1859-1891):

- L'emoció de l'alegria pot ser expressada amb tonalitats lluminoses, amb el predomini de colors càlids (la gamma de rojos, taronges i grocs) i amb l'ús de les línies dirigides cap amunt.
- La calma s'aconsegueix través d'un ús equilibrat de la llum i la foscor, amb el balanç entre colors freds i càlids, i amb línies horitzontals.
- La tristesa s'aconsegueix utilitzant colors foscos i freds (la gamma dels blaus) i línies que assenyalen cap avall.

Propuesta didáctica:

Te proponemos realizar la abstracción de una experiencia que hayas vivido y que esté muy cargada de emociones. Tú eliges trabajar con la alegría, la soledad, la tristeza, el amor... Para ello, ahí van algunos consejos del pintor francés G.P. Seurat (1859-1891):

- La emoción de la alegría puede ser expresada con tonalidades luminosas, con el predominio de colores cálidos (la gama de rojos, naranjas y amarillos) y con el uso de las líneas dirigidas hacia arriba.
- La calma se alcanza a través de un uso equilibrado de la luz y la oscuridad, con el balance entre colores fríos y cálidos, y con líneas horizontales.
- La tristeza se consigue utilizando colores oscuros y fríos (la gama de los azules) y líneas que señalan hacia abajo.